

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Director: **AUGUST MATONS**

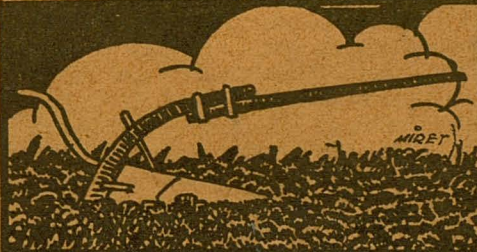
Col·laboradors:

Ex-Professors i tècnics del Departament d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Any IX

20 de Juliol de 1925

Núm. 14

AGRICULTORS! ADOBEU AMB POTASSA DE SÚRIA

DE PRODUCCIÓ NACIONAL

Extreta de les MINES DE SÚRIA (Catalunya)

No vulgheu pagar més car un producte estranger quan podeu trobar-lo del país, reunint immillorables condicions per a l'agricultura

Demaneu la nostra Agenda Agrícola per a 1925, que es enviada gratuïtament a tothom qui ho sol·licita

PER A INFORMES I PREUS A LES AGÈNCIES I A
MINES DE POTASSA DE SÚRIA, S. A.
(DIRECCIÓ COMERCIAL)

Carrer del Consulat, 1 (Gran Via Laietana)

BARCELONA

Per correu a APARTAT N.º 891, BARCELONA

AGRICULTORS

No deixeu d'emprar en els vostres treballs VITÍCOLES el

NOSPERAL Hoechst

Substitueix amb avantatge el SULFAT DE COURE

El producte més pràctic, segur i econòmic. Assajat per les Estacions Vitícoles de l'Estat, contra el Mildiu, cochillis eudemis.

EL NOSPERAL és una pols grisa; es dissolt més ràpidament que el Sulfat de Coure.

El NOSPERAL preparat amb calç porta en suspensió aquestes substàncies en estat de extensa divisió, conservant-se indefinidament, mentre que el Sulfat perd molt aviat aquesta propietat, car després de la seva preparació les partícules de sulfat i calç es precipiten formant grumolls. El NOSPERAL-calç després d'algunes setmanes de preparació passa sense obstacle per qualsevol polvoritzador. El NOSPERAL s'aplica a l'1 % el mateix a la primera vegada que en els demés tractaments. Amb Sulfat de Coure és necessari l'ús del 1 1/2 a 2 %.

<i>Sulfat de Coure</i>		<i>NOSPERAL</i>	
1. ^{er} tractament	(1,0 ‰) 18	(1,0 ‰) 18	
2. ^{on} »	(1,5 ‰) 27	(1,0 ‰) 18	
3. ^{er} »	(2,0 ‰) 36	(1,0 ‰) 18	
81 kg.		54 kg.	

El NOSPERAL és més econòmic que el Sulfat de Coure, més pràctic pel seu ús i més enèrgic pels bons resultats obtinguts.

Productes insecticides - Material per a la vinya - Polvoritzadors i Ensofradors de les millors marques, diferents models - Escaldadors, etc., etc.

Vicens Vila Closa

Successor de KEGELS-VILA

Maquinària viti-vinícola :: Productes enològics
Articles per a boters :: Aparells per a laboratori

Passeig de Gràcia, 88 - BARCELONA

Telèfon 1338 G. - Direcció telegràfica: KEGEVILA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

ALTHEIN

Pinso melassat sec per a tota mena de bestiar : Rendeix la major utilitat per a l'engreix i la producció de llet

Es un excel·lent complementari per al cas de treballs de fatiga

L'Althein està exempt de tota generació patògena i és presentat com un segó.

Composició promitjana i comparada

	Althein %	Ordí %	Civada %	Blat de moro %	Gar- rofa %
Aigua.	3'56	14'—	12'40	12'70	13'—
Greixos	0'59	2'30	5'20	4'70	0'50
Cel·lulosa	9'85	4'90	11'20	2'30	9'10
Matèries amilàcees	65'39	66'10	57'80	68'60	69'97
Matèries proteïques.	12'22	10'—	10'40	10'10	5'08
(D'aquestes el 8'52 % és albúmina pura)					
Cendres	8'39	2'70	3'—	1'60	2'35
(El 0'15 % d'aquestes cendres és àcid fosfòric assimilable)					
	100'00	100'00	100'00	100'00	100'00

(Anàlisi de l'Institut d'Inspecció i Comprovació de Leipzig).

L'Althein és, doncs, un producte de gran nutrició que, barrejat amb el pinso de grans, n'augmenta el rendiment.

És interessant de remarcar que l'Althein conté un 10 % menys d'aigua que les altres substàncies i això fa que sigui un 10 % més barat.

Dosis per a barrejar per meitat amb els grans

	Quilos
Cavalls grans (pesant de 650 a 800 quilos)	2'500
» mitjans » » 500 a 650 »	2
» petits » » 350 a 500 »	1'500
Bous d'engreix	2'500
» de treball	2'500
Vaques de llet	2
Vedelles	0'250 a 1'200
Bens	0'075 a 0'250
Moltons d'engreix	0'075 a 0'300
Porcs (per 100 quilos de pes)	1'

Per a donar-lo es reparteix amb els pinsos del dia, substituint una part de l'aliment ordinari per l'Althein corresponent.

Es convenient d'humitejar-lo una mica abans de donar-lo per a que no sigui tant eixut.

L'Althein és ensacat a 80 quilos.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

RAJOLS, TEULES, TOTXOS

maons (plens i buits) cairons, etc., ha de fabricar-los a màquina a fi d'obtenir de la terra tot el seu rendiment

La casa VILLALTA, de Barcelona, és la que millor podrà servir-lo en

Màquines, Forns Assecadors

tot el que pertany a la indústria ceràmica i de fabricació de materials per a construcció

Visiti o escrigui avui mateix a la SECCIÓ A de la casa

Vda. J. F. VILLALTA, S. en C.

===== BARCELONA =====

OFICINES:

Nou Sant Francesc, 28

Apartat Correus n.º 65

Telèfon 568

J. Roig Chovar

Muntaner, 53 - Tel. 2390 A.
BARCELONA

■ ■ ■

BOMBES

TUBERIES - MOTORS

CLAPÉS I JULIA

— ABANS JOSEP SANTANA SOLER —

Agents exclusius per Catalunya dels Superfosfats de la «Compagnie Bordelaise des Produits Chimiques» de Bordeus.

Sulfat d'amoniac i nitrat de sosa.

Arseniat de sosa i cianur sòdic.

Venedors exclusius del «LYSOL» de la casa Schulke & Mavr A. G., d'Hamburg.

Gran Via Laietana, 17
BARCELONA
Apartat 226

En dirigir-vos a les cases anunciadores citeu AGRICULTURA

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL PENEDÈS

(SOCIETAT ANONIMA) CONTINUADORA DE

SERDÀ, ROS I C.^A VILAFRANCA DEL PENEDÈS

AGENCIA A BARCELONA: VALENCIA, 278

PREMSES CONTINUES «MABILLE»

Les més perfeccionades : Les més sòlides : Les més econòmiques

PREMSES MECÀNIQUES AUTOMÀTIQUES : PREMSES A MÀ : TREPITJADORES : BOMBES : MANGUERES I AIXETES PER A TINES

INSTAL·LACIONS MODERNES PER A CELLERS COOPERATIU

Productes Enològics : Aparells d'anàlisis de vins : Adobs químics : Sofres : Sulfats

LISOL

Insecticida indispensable a
l'Agricultura
Ramaderia
i Higiene

Demani's el fulletó «EL LISOL
EN AGRICULTURA» que enviem
gratis.

Vallès Germans

Masini, 79 - Sans - Barcelona

Compañía Anónima de Productos Químicos

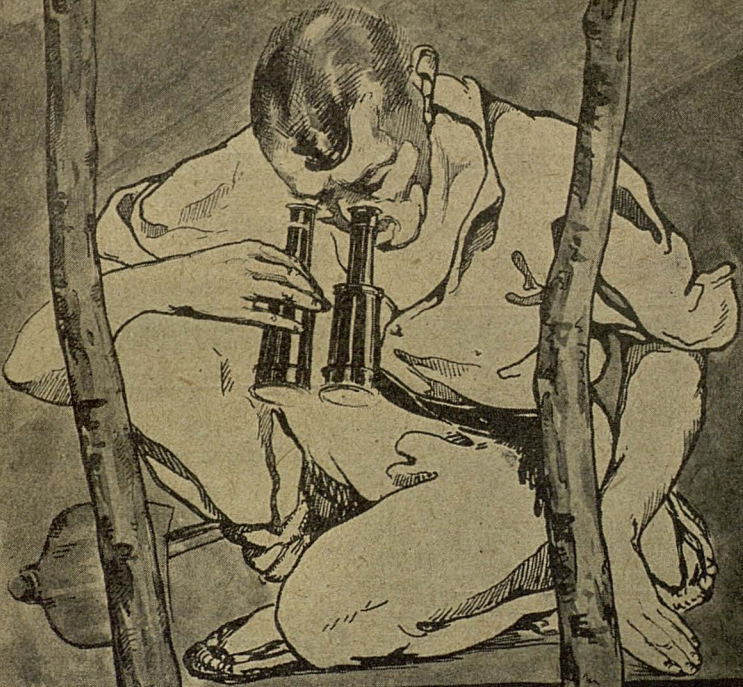
Sulfat de ferro de classes especials per a l'agricultura

— Acids sulfúric, muriàtic, nítric i fluoridric. - Amoníac puríssim i comercial. Alums, Bisulfats de sosa Sulfat d'Alúmina, de sosa, de zenc. Mini de plom, Lítargiri, Sulfur de ferro, etc. —

MONCADA, 23
Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

¡AGRICULTORES!
"LA SULGINA TRUFFAUT"
DESTRUYE LOS
INSECTOS DE LA TIERRA

RAFAEL LLOPART
REPRESENTANTE
PASEO DE GRACIA, 49
BARCELONA

TIERRA SULGINADA

TIERRA NO SULGINADA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** -:- Fora: **Pessetes 10** -:- Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0,50**

Direcció i Administració : Plaça de Catalunya, 17 (Llibreria Catalònia) : BARCELONA

SUMARI: — Un cas teratològic en una perera, per *August Matons*. — El pervenir del conreu del piretre, per *Josep M.ª Soler i Coll*. — La viticultura francesa de 1913 a 1923 per *X.* — Els arbres de ribera, per *J. M. Rius*. — Els fems i els femers, per *Agrícola*. — Comentaris. — Informacions comercials: Vins, per *P. J. Llori*; Olis, per *Lisini Andreu*; Cereals, per *Lluís Marsal*; Fruits secs, per *Esteve Homs*. — Noticiari. — Consultori, per *R. S.*

Un cas teratològic en una perera

He tingut ocasió d'observar un cas de malformació de fruits en una perera, que em sembla interessant de fer conèixer.

Es tracta d'una perera d'uns vint-i-cinc o vint-i-vuit anys d'edat, plantada en una horta, en la qual hi han també altres fruiters, però que es destina principalment a la producció d'hortalisses fortament adobades amb fems.

La varietat de la perera és desconeguda. El fruit s'assembla bastant al de la varietat Martin sec, francesa, tant que és molt fàcil de confondre-la-hi.

L'arbre fou molt mal criat; no esporgat de jove o esporgat malament i poc, ha crescut desordenadament, i la seva copa era plena de brots i ramificacions.

Fa un parell d'anys la vegetació de l'arbre esdevingué pobra; a una branca lateral, sobretot, això fou molt evident. Els seus brots eren més curts i les fulles esgrogueïdes. L'examen de la copa no revelà la presència de cap paràsit.

Es pensà aleshores a una malaltia de les arrels. Descalcada la planta s'observà, en efecte, la presència de l'*Armillaria mellea* Vahl.

Com que el propietari de l'arbre tenia interès a salvar-lo i guarir-lo, practicà una cura enèrgica i original. Tallà les arrels malaltes, les treié del terreny i arruixà abundantment la terra amb

una solució més aviat concentrada de sulfat de ferro. Després tornà a calçar i a la primavera per ajudar la vegetació adobà fortament posant sobretot un excés de nitrogen.

Per equilibrar la copa a les arrels, les quals havien estat reduïdes en proporció notable, practicà una poda enèrgica.

A la primavera la vegetació es manifestà vigorosa. Com refeta per la cura, la planta inicià la producció de llucs que començaren a créixer amb tot vigor. Aviat, però, aparegueren monstruositats i casos de virescència i de fasciació. Als brots els casos de fasciació foren poquíssims, mentre foren abundants als fruits. D'aquests n'hi havien de normals i de deformats de manera variable.

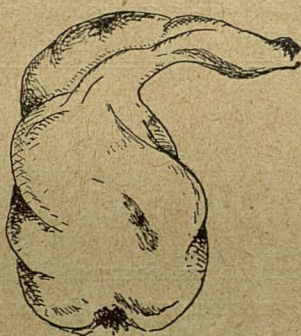

Fig. 1

Fig. 2

Sobre un total de 47 fruits, producció molt reduïda en conseqüència de la reducció de la copa, n'hi havien sols 23 de normals, barrejats entre els altres variadament deformats.

En els fruits deformats la forma s'allunyava, sovint en proporció notable, de la forma típica de la varietat. Aquest mateix fenomen de deformació fou observat en poques fulles, però segurament no pot atribuir-se a les mateixes causes que determinaren la fasciació dels fruits.

Les peres fasciades tenien formes variadíssimes: normalment eren més petites que les peres normals, sobretot pel que es refereix a la llargada, i presentaven després depressions, doblecs, protuberàncies, inflaments, etc., que en alguns casos les desfiguraven completament (fig. 1). En altres (vegi's fig. 3), el fruit conservava una certa forma regular, però sempre allunyada de la característica de la varietat. En general el peciol era molt més llarg que en els fruits normals i sovint bastant més gruixut.

El color dels fruits deformats un cop arribats a maduració—que

fou un xic anticipada respecte als normals—era un xic més pàlid i la pulpa era menys dolça, menys aromàtica i més pastosa. Aquests defectes eren més sensibles en els fruits més deformats. Es a dir, com més malformat era un fruit, més dolenta era la seva qualitat.

Bona part dels fruits deformats era desprovista de llavor; en ells les fibres de prolongació del peciol formaven un feix fibrós que travessava tot el fruit (fig. 2). També pogueren observar-se casos de fasciació bifurcada en què dos o més fruits estaven units i la pulpa era travessada per dos o més feixos de vasos. En aquests casos, la deformació era molt més forta.

El fruit de la figura 3 acusa un cas de fasciació i de virescència

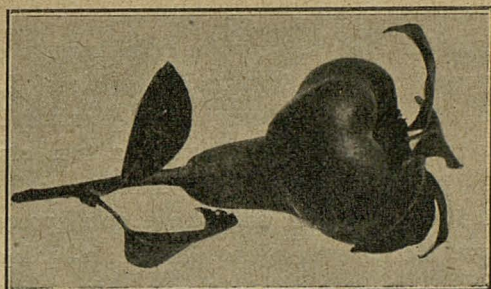

Fig. 3

en quant a l'ull apareixen fulletes bracteals derivades de la transformació dels estams.

* * *

Els fenòmens descrits entren plenament en l'explicació que de la fasciació donen els autors. És conegut el fet que quan es coronen arran de terra arbres grossos com oliveres, entre la llucada nova es verifiquen casos de fasciació; el mateix passa, i algun cas hem pogut observar al camp de Tarragona, quan ceps vigorosos i en bona terra, als quals convindria la poda llarga, són sotmesos habitualment a poda curta.

En el cas en qüestió el fenomen pot interpretar-se de la manera següent: la reducció de la copa ha estat més forta del que requeria la mutilació parcial de les arrels. Això ha fet que el brancam rebés quantitats excessives de saba que han determinat els fenòmens de malformació dels fruits i d'alguns brots.

La copiosa adobada a base de nitrogen ha agreujat el desequilibri entre la copa i les arrels.

AUGUST MATONS

El pervenir del conreu de piretre

Certes coses arriben a assolir popularitat en breu temps. Tothom les adopta, tothom les recomana; en un mot, esdevenen *de moda*.

Però no sempre és així; en molts casos la popularitat és sols momentània, mancada de fonament, filla de poc meditades decisions. L'home mantes vegades és atret per una ratxa de simpatia vers un subjecte enlluernador o es deixa pescar incautament per la varietat dels esquers emprats per gran nombre de comerciants poc escrupolosos en llurs propagandes.

No triga en venir la decepció i amb ella l'abandó del que tant l'havia il·lusionat.

Altres vegades, les menys, la cosa esdevinguda *de moda* resta ferma i ve a constituir una institució duradora. L'encert més o menys casual o una clara avantvisió han presidit l'elecció.

Això que acabem de dir pot aplicar-se a tots els ordres de la vida i a totes les manifestacions de la humana activitat.

En agricultura no passa un any sense que apareguin novetats, ja quan a sistemes de conreu, adobs, llavors, màquines, remeis, etc. Algunes frueixen d'un èxit durader, altres no triguen a raure en l'oblid. Es la cançó de sempre.

I malgrat el nombre d'equivocacions sofertes, aquest moviment oscil·lant continua i en ell hem de trobar les causes del progrés i el contrapès de la rutina.

Es la lluita constant entre l'esperit d'innovació, revolucionari i l'esperit conservador.

* * *

Avui dia està *de moda* el conreu del piretre.

A primers de l'any passat, els nombrosos articles eixits en les revistes d'agricultura de la veïna república, els resultats obtinguts per alguns industrials en la terra nostra, i un cert rum-rum entre els agricultors de determinades comarques, motivaren que escriguéssim, en aquesta mateixa publicació, uns articles sobre aquest conreu. Immediatament pogueren les consultes.

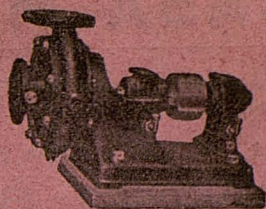
Malgrat estar allunyats del moviment agrícola de Catalunya després de la nostra destitució del càrrec de cap del Servei de Terra Campa de la Mancomunitat de Catalunya, malgrat haver-se aflluïxat el contacte entre els conreadors de les comarques secaneres i nosaltres, han arribat contínuament a coneixement nos-

MOTORS

per a olis
i benzina,
de la casa

G E R R .
K Ö R T I N G

Molins IDEAL

per a pinsos. Molen i garbellen
a la vegada, civada, blat de
moro, ordi, faves, garrofes,
palla, etc., etc.

**Sempre
existèn-
cies!**

BOMBES

per a regar o per altre
ús, amb rendiment d'aigua
fins a 180,000 litres per
minut

HUGO KATTWINKEL

Magatzem de Maquinària i Oficines Tècniques

BARCELONA:

VILADOMAT, 158 i 160

MADRID:

NÚÑEZ D BALBOA, 6

Els seus garrins cebats en quatre mesos!

Per a la cria ràpida dels garrins
desmamats, la ració diària ha d'ésser
concentrada (1:4). Ni els grans ni
les farines vegetals basten per a
aquestes curtes racions. Amb l'addi-
ció en el menjar diari d'UN ALI-
MENT ANIMAL COMPLET, com la

Farina de Peix fresc ATLANTIC

sos garrins avancen molt, fortifiquen sa
ossada, engreixen en poquíssim temps
i arriben a son desenvolupament total, aptes
per a la matança,

120 dies després de desmamats

Representant per a Espanya i ses possessions:

ENRIC TEIXIER GRANOLLERS (BARCELONA)

Riquesa garantitzada per anàlisi re-
cent i rigorosament au-
tèntic Res de les taules
d'alimentació en desús.

80 a 85 % Proteïnes i
Fosfats; 7 % Calç

CASA METZGER, S. A.

Casa central: **BARCELONA**
Passeig de Gràcia, 76

Telèfon núm. 1076 G
Apariat 225

SUCURSALS:

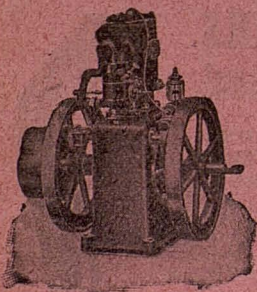
MADRID - SEVILLA - VALÈNCIA

Polvoritzador **“IDEAL”**

El més econòmic i pràctic
per a Arbres, Hortes i Jar-
dins, com també per desin-
fectar Gallineries, Conille-
res, Quadres, i tota mena
d'habitacions

Demani prospecte explicatiu
i preus - Grans existències

MOTORS

per a benzi-
na, alcohol,
petroli, etc.

SERVICE

Des de 1 fins a 20 HP.

GRUPS ELECTROGENS

PER A LLUM
I FORÇA

Instal·lacions com-
pletes per a regors
i elevacions d'aigua.

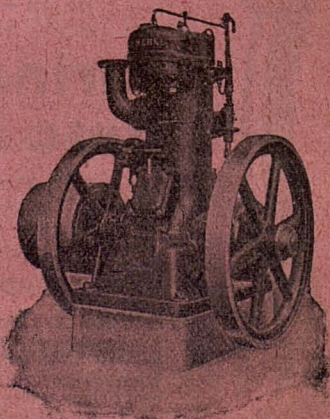
MOTORS SEMI-DIESEL **“CLIMAX”**

PER A OLIS PESATS

Tipus industrials, agrícoles, elèctrics i marins.
Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres.
Consum de combustible: 250 grams per HP hora

Josep Comas i C.^a

Bailén, 19 - BARCELONA

tre noves optimistes de la forta embranzida que ha pres el dit conreu.

Es hora, doncs, de què tornem a ocupar-nos del mateix, cosa que espero serà plaent tant als que ja s'hi han llençat com als indecisos.

M'imagino que tant els uns com els altres us pregunteu: El conreu del piretre a Catalunya està destinat a pendre estat de permanència o no passarà d'ésser una de tantes provatures més aviat curioses que pràctiques i econòmiques?

Heu's aquí una qüestió interessant.

Estudiem en primer lloc les causes a què ha obeït l'actual popularització del conreu del piretre.

En altres països s'ha començat a intentar la implantació d'aquesta planta, més per la necessitat dels seus productes com a insecticides, que pels beneficis del seu conreu. La conveniència de què l'agricultor cultivi ell mateix el piretre que ha de destinar al tractament de les seves vinyes; el fugir de les falsificacions, fàcilment factibles tant si la compra de la primera matèria es fa en forma de pols, com en la de flors, quasi idèntiques (quan no molt semblants) a les margarides, camamilla, etc.; el no dependre dels mercats estrangers (Dalmàcia, Pèrsia, Japó), i finalment, fer possible la seva aplicació en la terapèutica agrícola, mitjançant el seu abaratiment, han estat les causes que han induït als elements directors de l'agricultura de moltes nacions a preocupar-se de la introducció i vulgarització del conreu del piretre.

Aquí les coses han passat d'una manera completament oposada. Mentre a l'estranger l'impuls inicial ha estat donat per la gent de dalt, aquí a la nostra terra ho hem d'agrair a l'existència d'algun comerciant, que havent començat modestament, en voler engrandir progressivament el seu negoci, ha entrat en tractes amb alguns agricultors, convencent-los amb l'exemple i amb els preus.

Però el fet curiós és que els productes per ells obtinguts no han tingut cap aplicació en la terapèutica vegetal a Catalunya, essent exportats en sa majoria vers l'Amèrica del Sud per a la higiene humana.

Aquesta ha estat la gènesi. Malgrat ella, han passat molts anys sense que ningú o quasi ningú parlés de piretre. Solament a la província de Tarragona existien alguns conreus, a manera de *peus* isolats, de poca gent coneguts, els quals productes mantenien alguna petita fabriqueta (nosaltres en sabem una) i que potser ni tan sols sospitaven que més tard s'havien de dedicar a la venda de planter per a satisfer les demandes que d'arreu plourien.

L'actual vulgarització del conreu del piretre a Catalunya té més per objecte beneficiar-se amb el mateix conreu que amb les seves aplicacions i les seves causes podrien resumir-se en les següents:

a) Bon preu a què es pagaven els productes (flors, tiges-flors, planter, grana, etc.).

b) Fer possible l'aprofitament de terres molt secaneres i pobres.

c) Aparèixer com un possible substitutiu de moltes vinyes que han d'abandonar-se (baix preu del vi, situació dolenta, poc rendiments, encariment mà d'obra).

Fins ara, el conreu del piretre ha aparegut prometedor d'òptims rendiments. Però, durarà això sempre?

No cal veure-ho tot de color de rosa, i per això nosaltres, volent posar els punts damunt les *is*, hem escrit el present article, de caràcter orientador, més que res per a frenar els entusiasmes fora mesura d'alguns i presentar una visió clara del pervenir als mancats de decisió.

De bones a primeres podem afirmar: *Que els preus a què s'han pagat els productes del conreu del piretre és impossible que es mantinguin.*

La cosa ja ha començat.

I no pot ésser d'altra manera. Es l'eterna llei de l'oferta i la demanda i no calia esperar altra conseqüència de l'actual desenrotllament de tal conreu, abans del qual el reduït nombre de fabricant de productes piretrats havien de convèncer als agricultors amb el preu. Avui les ofertes de flors i tiges-flors plouen d'arbreu i el preu baixa.

Però baixarà molt més. Coneixem casos d'haver estat adquirides finques, quasi amb l'única destinació de produir piretre.

Suposem que els seus propietaris no voldran dependre dels petits fabricants existents i per tant es convertiran en industrials. Estem, doncs, a la vetlla d'una forta competència.

Cal encara afegir altra afirmació, que més que afirmació és un desig: nosaltres com agricultors i entusiastes del conreu del piretre *hem de desitjar que el preu del piretre baixi*. Ens explicarem, car, de primer antuvi, potser restareu estranyats.

Al preu actual del piretre primera matèria, no hi ha tractament possible en terapèutica agrícola, sortida principal dels productes derivats pols i sabons piretrats).

Si prescindim de la higiene humana i animal, el gran camp que s'obra a l'emprament dels productes piretrats està en l'agricultura, sobretot en la vinya, arbres fruiters, hortes i jardins.

I si volem que es vulgaritzin arreu els tractaments a base de piretre, han de resultar econòmics.

Tingui's present que per a tractar una hectàrea de vinya contra el *cuc de raïm*, es necessiten 125 quilos de sabó piretrat, per a l'obtenció dels quals calen 6 àrees 25 de plantació de piretre. En altra forma, amb una hectàrea de piretre es poden tractar 20 - 24 hectàrees de vinya. I si voleu partir en vostres càlculs del preu de les flors i tiges-flors, sabeu que una hectàrea dóna solament 300-400 quilos de flors seques, o 1.000 quilos de tiges-flors també seques. Sense comptar despeses de fabricació.

Cal, doncs, que baixi el preu dels productes del conreu per a que baixi el del sabó piretrat i per tant el cost dels tractaments. Car si aquests resten cars taparem la sortida principal als productes del conreu i vindria que no sabríem que fer-ne.

Em direu potser: Si tant ha de baixar el preu, és un conreu que no surt a compte.

Sí surt a compte, però cal destinar a piretre terrenys que sols serveixien per al piretre, planta preciosa per la seva xerofília (aimant de la sequera) i la seva rusticitat.

En el meu entendre, enlluernats pels preus actuals, s'han destinat al piretre terres d'arrendament, efectiu o latent, massa enlairat.

Deixeu per a ell les garrigues, vinyes d'exagerada pendent abandonades, el sota les oliveres allà on no s'hi pugui fer res més.

Si comparem els seus rendiments amb les seves condicions de vida, és quan veureu si surt o no a compte.

Molts hi han volgut veure un substitutiu de la vinya. En el meu concepte, això és un error i un criteri sense fonament. Part pel que acabem d'exposar i part perquè malgrat el seu abaratiment, el seu mercat sempre quedarà restringit dintre una certa limitació.

Aquesta substitució sols serà encertada en els llocs on, confiant massa amb la rusticitat de la vinya, s'ha d'arrencar aquesta.

* * *

En resum, doncs, planteu piretre en terres en què solament ell hi pugui viure, i si mentre els preus es mantinguin enlairats, voleu destinar-hi terres millors, tireu endavant, però si hi han vinyes no les arranqueu; després potser us en penedirien. En baixar els preus veureu com automàticament el piretre passa a ocupar el lloc que li correspon.

Per acabar, cal recomanar que procureu orientar la qüestió, de la mateixa manera com ho han fet altres nacions, sobretot vitícoles.

Tendiui a conrear el piretre, més per les seves aplicacions que pels beneficis del seu conreu.

I més endavant, quan la cosa valgui la pena, organitzeu-vos mancomunadament i aleshores, una petita instal·lació extractora vindrà a completar la maquinària dels vostres cellers cooperatius o sindicals i us permetrà obtenir amb les flors dels vostres camps de piretre, el remei per a curar els vostres conreus i més encara, dedicar-vos amb els sobrants, a la venda de productes insecticides als hortolans, jardiners i arboricultors, emancipats i en competència amb els fabricants i comerciants, l'ombra dels quals és un xic com la del garrofer.

JOSEP M.ª SOLER I COLL

La viticultura francesa de 1913 a 1923

I

Sota aquest títol, En Pròsper Gervais, president de la Societat de Viticultors, vice-president de la Societat d'Agricultors i membre de les més altes associacions agrícoles de França, ha publicat un interessant fulletó, del qual, considerant les afinitats del problema a França i al nostre país i la importància que al nostre mercat té el mercat francès, volem donar un ampli extracte pensant que en ell els nostres viticultors podran trobar-hi útils ensenyaments.

M. Pròsper Gervais consagra els dos primers capítols del seu estudi a la situació de la viticultura abans i durant la guerra.

“A les vigílies de la guerra—escriu—la viticultura francesa semblava asserenada i sortia, és veritat, d'un llarg i pesat mal somni, però havia travessat victoriosament dues crisis—la filoxèrica i la vitícola—una de les quals havia estat a punt de devenir mortal i unides totes dues per invisibles lligams; la segona provenint de la primera com una suprema manifestació del desordre que havia portat aquesta en l'antic estat de les coses.”

Segueix un estudi documentat i raonat de la crisi filoxèrica, del lent treball de reconstitució dels vinyats, de la crisi de producció que motivà els esdeveniments revolucionaris de 1907 i determinà les mesures legislatives de protecció a la viticultura: declaració de collites, recerca i repressió del frau i reglamentació de l'ensucrament de les veremes.

Després d'haver constatat l'innegable mal fat que presidí l'any 1913, M. Pròsper Gervais estudia el moviment vitícola del període de la guerra, analitza els factors de la puja del preu dels vins i examina els efectes de la requisició sobre el consum, la producció i el comerç.

L'autor destina el tercer capítol a la situació dels problemes viti-vinícoles després de signar-se el tractat de pau. Traduïm:

"L'endemà de la guerra aportà a la viticultura cruels i doloroses sorpreses, no en l'ordre agrícola, car els vinyats tornaren prompte als seus rendiments normals, sinó en l'ordre econòmic, en el qual una sèrie de mesures en els ordres interior i exterior han estat la causa eficient d'un transbals durable."

"Citem els rendiments. Els corresponents als anys 1918, 1919, 1920 i 1921 ja estan compresos dintre dels termes normals; després de les vaques magres, vénen les vaques grasses. L'any 1918, la collita fou de 44.985.299 hls.; l'any 1919, de 54.353.557 hls.; l'any 1920, de 58.416.916 hls.; l'any 1921, de 45.017.315 hls., o sigui una collita mitja en aquests quatre anys de 50.693.271 hls., mentre que en els anys anteriors, les collites mitges havien estat, de 1913 a 1917, de 39.734.805 hls., i de 1908 a 1913, de 49.556.362 hls. Al mateix temps, el còsum taxat, ascendia en 1919, a 40.264.398 hectolitres; en 1920, a 38.391.048 hls.; en 1921, a 42.350.228 hls., i en 1922, a 42.899.196 hectolitres."

Després d'haver indicat que el preu dels vins al país vinyater ha estat establert paral·lelament a la importància de la collita i del consum, l'autor constata que la progressió dels preus, no té per què sorprendre. "Es la conseqüència lògica—diu—de l'increment formidable dels preus de cost i de les taxes fiscals que pesen més o menys directament sobre els darrers; augment dels drets de circulació, taxes de luxe, tarifes de transport, etc."

Passarem per alt els capítols un xic especials consagrats als vinyats xampanyesos i alsacians, a fi d'arribar més aviat als grans problemes del moment.

La collita de 1922 i el mercat de vins de 1923. — L'autor comença fixant-se en l'anyada de 1922, la qual collita domina en absolut la del 1293, li fixa la fisomia i li determina les condicions: any de crisi i any de redreçament inesperat.

"L'any 1923 ha tingut la feixuga càrrega de fer escolar, és a dir, d'absorbir, la collita del 1922, i per això ha estat com la mateixa collita, completament anormal."

"Hom sabia d'aquesta que seria abundosa; a la vigília de les veremes era ja això una cosa sabuda abastament. Hom ignorava,

però, que fos una collita pletòrica. Tothom restà astorat quan sortiren a "L'Officiel", a primers de gener, els resultats de les declaracions de collita: més de 70 milions d'hectolitres. No s'havia vist parella cosa de més de mig segle ençà; la generació actual no coneixia rendiments semblants, i és precis remontar-se al període antifloxèric per trobar-ne d'anàlegs."

Heus aquí un quadre de les grans collites registrades precedentment:

<i>Anys</i>	<i>França i Algèria</i>
1869	70.000.000 hl.
1875	83.800.000 "
1900	72.300.000 "
1901	71.000.000 "
1904	77.300.000 "
1905	70.500.000 "
1907	74.600.000 "
1908	68.300.000 "
1912	65.900.000 "
1914	66.300.000 "
1920	66.800.000 "
1922	76.700.000 "

I amb tot i això, la superfície dels vinyats francesos, de l'any 1875 ençà no ha parat de disminuir.

"Més d'un milió d'hectàries—refereix M. Gervais—ha disminuït a causa de la crisi filoxèrica; però la diferent repartició del vinyat, la selecció dels ceps, l'aplicació intel·ligent dels empelts, el conreu intensiu, procuren resultats generals que es tradueixen en increments considerables de rendiment per hectàrea, els quals han devingut força superiors als d'abans. Així de 1860 a 1869, la mitja de rendiment era de 22 a 23 hls. per hectàrea, de 1870 a 1879, no passava dels 22, i la collita de l'any 1875—la més forta de la que hom té memòria—corresponia a un rendiment mitjà de 35 hls. per hectàrea."

"Ara, després de la reconstitució, les collites mitges han progressat de 35 a 40 hls.: 40 en 1900 o sigui un augment del 15 per cent sobre la collita mitja de 1825; 52 en 1922, o sigui un increment de 30 per cent en relació amb 1900, i de 50 per cent en 1875. Hom veu que la reconstitució del vinyat francès amb l'ajuda de l'empelt sobre peus americans resistents a la filoxera no ha estat pas pel mateix—per més que hom hagi dit i redit—cap motiu de desgràcies."

M. Pròsper Gervais examina aleshores la situació del mercat de vins en presència de la collita pletòrica de 1922 i determina les causes múltiples de l'enfonsament dels preus que la segueixen, i constata que el redreçament sofert pels preus en juliol de 1923 ha estat la sortada conseqüència de les importants compres per les destil·leries, que alleugeriren el mercat d'una quantitat important de vins.

Remarca la solidaritat del comerciant d'alcohols comestibles—recordi's que estem parlant de França—amb el mercat de vins: “La influència exercida pel primer sobre el segon—escriu—s'afirma netament en 1923; la seva intervenció ha estat i resta encara un dels elements principals del redreçament dels preus i de la seva fermesa en la segona meitat de la mateixa anyada.

X.

(Seguirà.)

Els arbres de ribera

I

El pollancre ocupa el lloc més important entre el grup dels arbres de ribera i per la seva producció fàcil i ràpida i demés adaptada a les exigències del mercat s'ha fet entre tots el de conreu més general. A respectable distància del pollancre segueixen en interès altres arbres, que per oferir amb ell manifestes concommitàncies respecte les exigències del clima i terreny, s'acostumen a conrear en la mateixa “habitació”. Prenent el nom d'aquesta s'anomenen usualment arbres de ribera en les comarques on té més importància el seu conreu.

No deu entendre's, però, que hi hagi precisió en el nom ni en els arbres que inclou. Cada arbre ofereix les seves particulars exigències. Una mateixa espècie segons el clima pot viure apartada més o menys de l'aigua i vegetar bé en llocs no riberencs.

També acostumen a designar-se amb el nom d'arbres de fusta blanca. Però aquesta denominació sembla ésser més concreta i com si volgués incloure tan sols els diferents *Populus* i el plàtan.

Pel nostre objecte direm que el grup a què volem referir-nos ve format per totes aquelles espècies forestals que en les nostres condicions de clima exigeixen llocs frescals o la proximitat d'aigua, i per les espècies a les quals convénen dits indrets perquè en ells hi troben les condicions òptimes per llur desenrotllament.

Amb un sentit així ample poden considerar-se arbres de ribera tots els del gènere *Populus*—pollancre, alba, freixa, olm, acàcia, etcètera.

Anem a indicar algunes condicions específiques del conreu d'aquests arbres, fent avinent que les exigències que aquí no siguin esmentades és que són força semblants o idèntiques a les mateixes del pollancre i deu referir-se a les assenyalades en tractar d'aquest arbre en un article anterior.

Plàtan. — *Platanus orientalis*. Linneo admeté dues espècies de plàtans: el *Pl. orientalis* i el *Pl. occidentalis*, aquest originari d'Amèrica. Altres botànics han sostingut que es tractava d'una sola espècie.

El plàtan era conegut a l'antiguitat a Grècia, i segons totes les referències no fou introduït a Catalunya fins al segle XVIII. Entrà com a planta curiosa en els jardins botànics de moda aleshores.

Prescindint aquí de la difusió que ha merescut com a arbre ornamental i de les seves condicions i conreus com a tal, únicament ens referirem a la seva bondat com a arbre d'explotació. En aquest concepte el plàtan segurament no és estimat en el que val. Es arbre de creixença ràpida, no tant com el pollancre, però aconsegueix dimensions majors que aquest i si es volgués grandioses. Presenta la fusta homogènia i de fibra lleu, per ço que resulta de fàcil treball i aplicació per a tots aquells usos—joguets, mobles—que requereixen molta manipulació i no tinguin de sofrir grans resistències i humitats. El càlcul acusa rendiments econòmics molt notables en els terrenys on troba condicions favorables de vegetació.

Propagació. Pot fer-se de dues maneres: per estaca i per llavor. Però aquest últim sistema ofereix inconvenients i sols podria tenir-se en consideració en propagacions a distància molt llunyana.

I en la propagació per estaca tampoc resulta pràctica la forma de plançons plantats directament en lloc definitiu, perquè l'estaca de plàtan no presenta tan crescuda com el pollancre la facilitat d'arrelar i viure. Queda, doncs, com a medi usual i pràctic la propagació per estaquetes plantades en viver i que en ésser portades a lloc definitiu ja són individus arrelats.

Les estaquetes és suficient que tinguin uns 50 centímetres. Es planten al viver a 50 centímetres en quadre colgant d'un terç a una meitat de l'estaca. Almenys la porció que queda al descobert ha d'ésser de fusta de l'any i deu presentar un parell de nusos amb borrons. Si a la primavera es desenrotlla més d'un borro, s'eliminen els brots menys ufanosos deixant sols el que presenti més lluc. A l'any el planter vindrà a tenir 1-1'50 metres. Al segon any

pendrà ja llargàries de 2'50-3 metres. Durant el període vegetatiu del segon any s'hauran eliminat les branquetes que intentin un desenrotllament excessiu. Els branquillons que restin es treuran per a deixar ben llisa i polida la tija quan s'arrenqui amb destí a les plantacions definitives.

La plantació es fa segons les regles usals en tots els casos en què es tracta d'individus arrelats. En una plantació regular en quadre la distància de peu a peu apropiada és de 30-32 pams.

Poda. L'arbre s'ha d'esporgar mentre és jove, cada dos o tres anys. El plàtan jove presenta un poder gran de cicatrització de les ferides mentre, és clar, no siguin excessivament importants. La poda del plàtan ofereix alguna diferència de la del pollancre. En aquest interessa deixar l'arbre "vestit". El plàtan per les seves especials aplicacions té més estima en el mercat si pot presentar un tija llisa i neta de grops i amputacions recents. Per això la poda ha d'ésser practicada en els anys joves de l'arbre, en el sentit d'anar eliminant totes les branques baixes, deixant, però, brancatge suficient cada vegada i amb tendència a què quedi acumulat a la part superior.

Cada esporga eliminarà les branques més importants de la regió ramificada de la tija i totes les branquetes inferiors de la mateixa regió. Així estirant-se l'arbre, suaument va ascendint també la massa del brancatge, deixant enrera una tija que amb el temps apareixerà cicatritzada i polida. Als últims anys la poda no és necessària, l'arbre s'engruixeix, i s'engruixeix també son brancam ja definitiu, deixant de créixer sensiblement en llargada.

La vida econòmica del plàtan ve a oscil·lar dels 16 als 24 anys, segons els paratges i altres circumstàncies.

El plàtan ofereix en alt grau la propietat de produir rebrots o tanys en les soques recent tallades, de manera que la plantació que es talla queda renovada automàticament. La soca acostuma a produir una corona de rebrots en son entorn que deuran anar-se aclarint progressivament cada un o dos anys, deixant sempre els més enèrgics fins vers al cinquè any. Aleshores deu quedar ja un rebrot únic que serà el nou plàtan. Els arbres així obtinguts recollint l'energia de les soques velles assoliran l'estat d'aprofitament en menys anys que els arbres provinents d'una plantació recent creada.

Resulta pràctica l'associació del pollancre i el plàtan particularment en les noves plantacions d'aquest últim. El plàtan per a formar-se necessita més anys que el pollancre, i el pollancre als set o vuit anys ja ofereix aprecí en el mercat. S'efectua amb regula-

ritat la plantació dels plàtans i intercalats a ells i equidistants s'hi planten pollancre. Mentre són petits i joves tots hi caben, i aquesta relativa espessor aviat estimula el creixement longitudinal dels plàtans que són l'objectiu de la plantació. A l'entorn dels vuit anys ja els arbres es farien perjudici, però aleshores els pollancre han assolit mides suficients a determinades peces a què se'ls destina. Es tallen i els plàtans continuen desenrotllant-se.

J. M. RIU

Els fems i els femers

Tornem a parlar de fems i de femers. Malgrat tot el que s'ha escrit d'ençà que es publiquen revistes d'agricultura, hi ha encara milers de pagesos que no saben curar els fems. No fa gaire, en una excursió pel Gironès vam tenir ocasió de veure munts de fems reduïts a pallotes, el valor fertilitzant dels quals havia d'ésser molt pròxim a zero.

Un insigne agrònom francès, Grandeau, va calcular fa anys, la pèrdua que sofria l'agricultura francesa per la mala conservació dels fems. En primer lloc va establir la disminució del valor fertilitzant, fixant-la en promedi, en un 25 per 100. Es a dir, el 25 per cent dels elements continguts als fems, es perdien per la negligència dels conreadors francesos deguda principalment a la manca de pous pels suc. En segon lloc va calcular el valor d'aquests elements fertilitzants — nitrogen, fòsfats i potassa — perduts i va arribar a la xifra aleshores formidable perquè la moneda tenia encara un valor sòlid, de 600 milions de francs. Per reduir-la al valor actual cal multiplicar aquesta xifra per tres i potser per quatre i tot.

Un càlcul semblant es podria fer per Catalunya i trobaríem ben segur que els nostres pagesos perden uns quants milions cada any. Redueixen a res o gairebé a res el valor del fem, i després escampen religiosament la pallota restant, estèril i inútil, per llurs terres.

No recordem qui ha dit que el bon pagès es coneix per la cura amb què prepara els fems. El qui ha escrit aquestes paraules té raó; per això cal que l'agricultor per esdevenir bon agricultor es preocupi de la manera de conservar els fems.

No és possible en un article exposar amb detall els principis

d'aquesta conservació, i ens limitarem, per tant, a fer-ne una exposició ràpida sobretot de les coses essencials.

En primer lloc és essencial l'existència d'un lloc adequat per la conservació del fem. Hi ha dos tipus de femers: els anomenats *fosses* i les *plataformes*. Les fosses són excavacions; les plataformes són superfícies planes situades damunt terra. Les primeres són més indicades pels llocs ventosos, en els quals el fem s'assecaria molt ràpidament, però resulten més cares perquè exigeixen un moviment de terres.

No obstant, això, a la nostra terra, que és país de desnivells, pot ésser fet sense gaire despesa. En els llocs ventosos o plujosos els femers es tanquen i es cobreixen. El mateix es fa als països excessivament càlids. Però cal mirar sempre d'estalviar i de no recórrer, com es fa a la Plana de Vich, a construccions excessivament costoses. Un femer es pot cobrir amb un sostre senzill. Nosaltres, a França, n'hem vist de protegits del sol per una plantada d'arbres tot el voltant. No cal dir com creixen d'ufanosos aquests arbres, ni cal ponderar les dimensions i l'espessor de llur copa.

L'accés al femer cal que sigui el més fàcil possible, tant per a portar-hi els fems frescos com per treure-hi els ja fets. Per això cal situar-lo prop d'un camí. Pel carregament i descarregament les fosses són més còmodes que les plataformes, car es carreguen per la part més alta i es descarreguen per la més baixa.

El paviment del femer ha d'ésser necessàriament impermeable perquè no absorbeixi els suc. En general, s'acostumen a empedrar amb lloses. També s'ha de fer un xic inclinat de manera que els suc que s'escorren puguin circular cap al pou, on han de conservar-se. Al pou hi han de fer cap també els orins de les quadres, ço que obliga a situar el femer a prop d'aquestes. Si la distància és petita i el desnivell s'hi presta, un regueró és suficient per a conduir-hi els orins. En cas contrari s'ha de fer un petit pou a la quadra mateix per recollir els orins i treure'ls de tant en tant amb galledes o el que sigui, per anar a regar el munt.

La cisterna dels suc, per evitar les pèrdues, ha de tenir les parets revestides de ciment. Als femers grans es col·loca al centre; als petits pot posar-se a un extrem.

Al femer es porten els fems, els llits dels animals, els detritus de la finca, els pèls, les cendres, el sutge de les xemeneies, les fulles—llevat de les de plàtan que tarden massa a descompondre's—les herbes, les escombraries, els excrements, etc. S'augmenta així la quantitat de fem amb matèries que tenen un bon poder fertilitzant o es millora la transformació del conjunt per tal com algunes d'a-

questes matèries com la palla dels llits, són molt riques en micro-organismes susceptibles de produir l'humus, tan favorable i necessari en la vegetació.

Perquè el fem resulti ben igual i perfectament descompost, s'ha de remenar una o més vegades, segons el grau de descomposició que hom desitja assolir, proporcionat als diferents conreus. Com més ràpida hagi d'ésser l'acció que del fem es vol obtenir, major ha d'ésser el seu grau de descomposició i més gran el nombre de vegades que s'ha de remenar.

El remenament es fa desfent el munt i tornant-lo a fer un xic més enllà i posant horizontals les llesques verticals que es van tallant.

Durant aquests remenaments alguns acostumen a afegir capes de terra, la qual matèria si és porosa, té per objecte d'impedir la dispersió del nitrogen.

Una operació que cal no oblidar mai durante la preparació dels fems, és la de regar-los sovint amb els sucus de la cisterna o amb aigua quan aquests sucus escassegen. Emprant una galleda o millor una bomba expressament instal·lada, es rega el munt sempre que la seva superfície comenci a secar-se.

La transformació del fem s'ha de fer en un ambient humit, perquè en un fem sec la pèrdua de nitrogen és molt gran. Si el fem és humit, les fermentacions s'activen i es produeix àcid carbònic, el qual, per un mecanisme que no és aquí ara el moment d'explicar, impedeix la dispersió del nitrogen.

AGRÍCOLA

COMENTARIS

Els soviets i la política agrària

El Congrés del partit comunista rus celebrat darrerament ha rebutjat una vegada més el "trotzkisme", que nega la possibilitat d'introduir el socialisme integral a Rússia, mentre els altres països no hagin abatut el capitalisme. Creu el Congrés que la dictadura del proletariat pot subsistir a Rússia, encara que el capitalisme mantingui la seva dominació del món. De totes maneres, no deixen de reconèixer les dificultats que troben en la tasca llur els bolxevistes, i per vèncer-les proposen l'adopció d'una política agrària hàbil.

Als camps russos hom veu actualment que continuen formant-se les classes socials, persistint l'antagonisme entre pobres i rics. Els pagesos pobres donen mostra d'una activitat política més gran; en canvi els mitjans s'alien amb els rics per vèncer als sense terra.

Els bolxevistes partidaris de la lluita de classes al camp han estat batuts per una gran majoria pels que no volen el comunisme "de guerra". Cal no atacar de front els pagesos mitjans que formen la gran massa dels habitants del camp, sinó pel contrari, amansir-los i convèncer-los, desenrotllant la cooperació agrícola.

"La política agrària del Govern—ha dit Staline—ha d'ésser més moderada, si no els comunistes no es mantindran al poder."

Inspirant-se en aquestes idees, el Govern dels Soviets ha publicat el decret legalitzant el salariat agrícola; ha autoritzat l'arrendament de les explotacions agrícoles, ha disminuït els impostos que pesen sobre els pagesos i prepara la introducció de la "Nep" (nova política econòmica al camp).

Veiem, doncs, que els Soviets amb tot i la llur evident bona voluntat i la puixança de la seva situació, es troben davant l'aspror de problemes vius, i no poden fer les coses com se les tenien pintades.

Valor alimentici de les algues

Segons experiències fetes per M. Brocq-Rousseu sobre la utilització de les algues de l'espècie de les Laminàires en l'alimentació dels cavalls, en les poblacions costeres que en disposin de forts nuclis o bé en llocs on l'aigua sigui adequada per la producció d'aquests vegetals inferiors, l'espècie d'alga citada tindria una veritadera missió econòmica per complir.

L'experiència ha estat feta sobre 240 cavalls, dels quals la meitat reberen 2 quilos d'algues (que analitzades donaren un 17-18 per cent de sucre), en lloc de 1'600 quilos de civada. Després de 5 mesos d'experiència, no fou notada cap diferència entre els cavalls que menjaven algues i els cavalls testimonis.

Un altre seguit d'assaigs ha permès d'establir l'equivalència nutritiva d'aquest aliment de la faisó següent: 2.500 quilos d'algues equivalen a 3'500 quilos de fenc; 1'500 quilos d'algues equivalen a 1 quilo de civada.

Els preus de la fruita

Un amic nostre que des de fa un parell d'anys es dedica a l'exportació de fruites i verdures a França, ens deia l'altre dia els preus als quals ell havia venut al mercat de Niça els productes procedents del nostre país:

Tomàquet, a 15 francs el quilo, al maig.

Albercocs, a 20 francs el quilo, a primers de juny, i a 6'50 a últims.

Préssecs, a 15 francs el quilo al començament i a 10 en l'actualitat.

Patates, al començament, a 3'50 francs el quilo.

Per reduir aproximadament en moneda nostra aquests preus, cal dividir per tres. Resulta així que els tomàquets es venien a 5 pessetes el quilo, els albercocs a 7 i a 2, els préssecs a 5 i a 3, i les patates a 1 pesseta.

Això, doncs, demostra que la fruita es pot vendre bé. Però sense arribar-nos a Niça podem trobar a Catalunya mateix, aquest any, preus elevats, com el de 25 pessetes per arrova de préssecs, preu pagat a primers de juliol.

Un altre amic ens diu que a Pallegà per una mojada i una quarta (poc més de mitja hectàrea) de presseguers Bevinguts i Roquetes, hom ha ofert 2.500 duros. Preu extraordinari.

Però més extraordinari encara és que el pagès propietari ha considerat baixa l'oferta i no ha volgut vendre.

Respecteu els gripaus

Un gripau a una horta lliura ràpidament de llimacs, cuques i altres paràsits. Els horticultors anglesos, gent pràctica, abans de la guerra compraven gripaus a França per escampar-los per les hortes i invernacles. Els pagaven fins a deu francs la dotzena.

Sota el pretexte que és un animal lleig—i ho és, ben cert, el pobre—i per la falsa llegenda que escup un verí perillós, hom a la nostra terra li té declarada la guerra, i el mata on el troba.

Cal pensar que cada gripau mort és un col·laborador de menys en la defensa de les nostres collites.

La serietat i la honradesa de certes publicacions...

Llegim a una revista agrícola de fora de Catalunya aquest elogi hiperbòlic de la nostre incomparable arbequina: "*L'olivo erbequin* és resistent a la secada, és resistent als freds, és indemne del negre, és indemne del ratat, és indemne de la mosca, prospera en tota classe de terrenys, dóna quantitats no despreciables de fruit al tercer o quart any, dóna un oli finíssim de superior qualitat."

No podem negar que ens agrada de sentir lloar les coses nostres, però aquest elogi tan gran, tan extraordinari, tan exagerat ens fa mala espina. Per què no dir sols la veritat, que l'arbequina, amb l'enumeració sola dels seus caràcters, resulta prou elogiada, sense necessitat de recorre a mentides?

I després, com s'explica tant de soroll per una cosa nostra?

Acabem de llegir l'anunci. Al peu hi trobem l'explicació: "Dirigir los pedidos a la administración de esta revista."

La serietat i l'honradesa de certes publicacions...

La conservació dels ous

Els procediments de conservació dels ous han de respondre a dues condicions principals: impedir la deshidratació, és a dir l'evaporació de l'aigua de l'ou, i oposar-se a la penetració i al desenvolupament de bactèries i floridures.

Per això la integritat de la closca és essencial; una petita obertura a la closca, una invisible esclatxa, representa una complica-

ció contra la qual és difícil de lluitar. Un ou trencat, no s'ha de conservar.

Al camp hom empra molts mètodes de conservació: per exemple, hem vist ficar-los en els munts de blat, entre segó i entre sorra. Aquest i els altres mètodes de conservació en sec no són pas els millors. La conservació amb els greixos i amb els líquids dona millors resultats.

Així, els ous ficats en greix animal o vegetal, després de l'esterilització de la closca amb aigua bullent, i mantinguts en recipients metàl·lics, poden conservar-se llarg temps. Però aquest aquest procediment és car.

A França el procediment més usat, que és també el més senzill i pràctic malgrat alguns inconvenients, és el de conservació en aigua de calç.

Es fa una solució amb el vuit o deu per cent de calç viva (si hom té calç apagada n'ha de posar el 20 per cent). La calç és enèrgicament antisèptica, sense ésser tòxica. Aquesta solució no penetra dins de l'ou i no li comunica cap propietat perjudicial ni cap mal gust, i el conserva llarg temps.

No és necessari dir que els ous han d'ésser submergits molt frescos en la solució conservadora, tenint aquesta en un lloc fresc, fora de la llum.

Els aeroplans contra els insectes

Els grans boscos de la Marca, a Alemanya, han estat envaïts aquest any per una fantàstica quantitat d'insectes que han fet molt de mal als arbres. Els mitjans corrents esmerçats per a combatre el flagell han estat ineficaços i hom ha emprat aleshores els aeroplans. De bon matí uns quants aeroplans han volat a poca alçada per damunt dels camp, deixant anar un gas asfixiant pesant que, a poc a poc, ha anat baixant cap a terra. Al dia següent els insectes morts eren a milers de milions.

INFORMACIONS COMERCIALS

Vins

Ja no és la situació desanimadíssima dal mercat la nota que més cal atendre, car bé que les transaccions són gairebé nul·les i sols amb preus de desfeta, la qüestió que ressurt és la de com resoldrem els vinyaters la col·locació de la propera collita.

La nerviositat nostra és gran i bé massa justificada, tenint l'estiva plena i sense estris per a encabir-hi el vi d'enguany, que, per escarni, es mostra plena l'anyada. Ço que devia en tot temps alegrar-nos, amb mitjanes condicions dels mercats, és ara un motiu més de preocupació i angouxa, perquè més contribuirà a despeses momentànies, probablement no reintegrables, i a un desastrós aviliment dels preus.

En quelques encontrades la pedra ha visitat els vinyats i potser siguin aquests infeliços productors els únics als qui reeixin comptes si tenen fet el segur del fruit. Ells tindran així un preu que en condicions normals, amb l'aranya estira cabells d'ara, seria impossible trobar. Amb tot, ni encara el flagell de les pedregades pot ésser compensador si atenem a les condicions generals de la producció. Es un mal que no influirà el més mínim en aclarir la situació.

De tal manera estem presos de nerviositat els vinyaters, que són ja en gran nombre els qui fiten altres cultius, com el piretre o roldó, que no tenen les demandes abastament importants per a establir una nova corrent comercial. Els primers plantadors del piretre, per exemple, enfocaren els vuit rals quilo, i s'animaren ferm, arrosegant a altres en vista dels resultats, però la suficiència del mercat essent curta, són ara a trobar-se amb escreix i concurrència fins a l'extrem de cotitzar-se a dos o tres rals el quilo.

S'imposaran les substitucions en les terres que les consentin, però seran més les que quedaran ermotades que les susceptibles d'admetre cultius compensadors.

A Catalunya baixa especialment, on el conreu de la vinya era adequat i gairebé obligatori per les condicions de les terres, quedaran bon munt d'aquestes sense conreu, i sobraran aviat braços que aniran a empitjorar la congestió industrial. Miri's per on es vulgui, la perspectiva vinyatera a nostres comarques és esfereïdora.

Creuen alguns esperits optimistes que tal volta les conferències que el Marroc han internacionalitzat, hagin comportat un tema que, ultra el de protectorat colonitzador, relligui amb França, posem per cas, una intel·ligència mercantil per la qual els nostres vins tinguessin major estima. El cronista, amb vistes al canvi 30-33 per 100 i el resum de la producció argelina, no es fa il·lusions tontes. Les nacions productores de vi no influiran, poc ni molt, en la viticultura nostra, ans bé seran uns elements adversos.

De forma, i resumint, que si pregunteu preus, contestaré que no n'hi han; que si, decidits a jurar flexions, voleu vendre, no us sabria pas dir on queden els compradors... i que no ja dels rosegons, mes ni tant sols del pa podríem amanir-ne sopes. Es un bell veure ço que l'espill reflecta? Tirem-lo o no, sempre ens quedarà la repugnant imatge de la paorosa crisi; que, si sols fos imatge... oïdà!; però que és una realitat que ens dona calfreds.

PERE J. LLORT

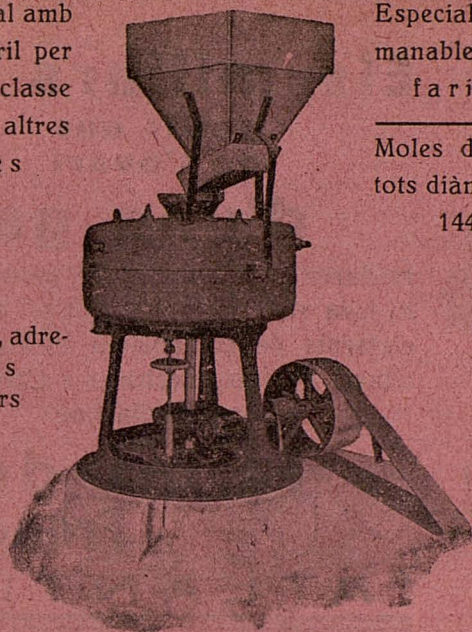
Els danys de la secada es poden parcialment evitar fent bones treballades fondes a la tardor per recollir les aigües de pluja i impedir que més tard aquesta humitat acumulada es perdi. Això s'obté amb freqüents treballades superficials. Avui existeixen eines que permeten de fer aquesta operació amb economia i rapidesa.

Molí horizontal amb
moles d'Esmeril per
a triturar tota classe
de grans i altres
matèries

Per a informes, adre-
çar-se als
constructors

**Manuel
Blasi, S. A.**

Especialment reco-
manable per a fer
farinades

Moles d'Esmeril de
tots diàmetres fins a
1440 m/m

Passeig de
Sant Joan, 13

Barcelona

Telèf. 147 S. P.
Apartat de
Correus 679

TRACTORS AGRÍCOLES "CLETRAC"

Tipus Tanc

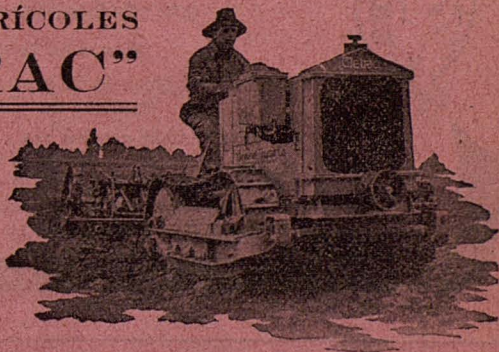
Reconeguts pels tècnics
com els de major rendi-
ment i de més utilitat per
a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i
amant dels seus interessos
que desitgi augmentar consi-
derablement el producte de
ses finques, deu enterar-se
dels avantatges que ofereix el

"CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.
per a tota classe de cultius
Pessetes: 12,000

Tipus F 9/16 HP.
per a vinyes, horts i petites
propietats
Pessetes: 7,000

*Aparells complementaris de totes classes i
marques, a preus considerablement reduïts*

Demanar catàlegs i proves al re-
presentant general a Espanya:

AUTOMÓVIL SALÓN
TRAFALGAR, 52 - BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Els miliars de petits ous de l'ovari d'una gallina!

maduren en poques hores quan la Ponadora rep en son menjar *tots* els elements de composició de l'ou (Proteïnes, Fosfats, Lecitines i Calç). — El empleu diari de

Farina de Peix Fresc

“ATLANTIC”

que és l'aliment millor equilibrat i el més ric en Proteïnes, 62 %; Fosfats i Lecitines, 18 %; Calç, 7 %, acumula a l'ovari reserves de gèrmens totalment madurs. Així és que la Gallina té una posta abundant i durable, sense desnodrir-se mai.

RACIÓ DIÀRIA: 10 GRAMS

MILIARS DE REFERENCIES:

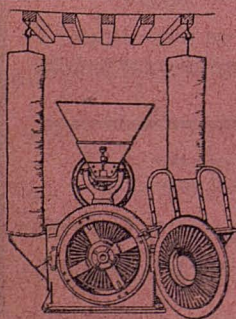
Sindicats Agrícoles i Ex-professors de la Mancomunitat de Catalunya

REPRESENTANT GENERAL PER A ESPANYA:

ENRIC TEIXIER

Proveïdor efectiu de la Reial Casa

GRANOLLERS (PROV. DE BARCELONA)

Molins Trituradors “El Campeón Universal”

Patents d'invenció núms. 84.698 i 91.267

per tota classe de grans, palles, despulles y i altres matèries

El molí triturador “El Campeón Universal” és l'únic que no produeix pols, i que pot treballar sense canvi en la direcció desitjada. Està proveït de dues mànegues d'aspiració i per això ni s'escalfa ni la molturació sufereix minves.

El construeix de quatre tamanyos per proporcionar els tipus que poden necessitar des d'el més petit industrial o ramador al més gran industrial.

Producció en farina de morenc per pinsos de 150 a 1.000 kilos per hora.

Únic constructor i venedor que els instal·la y cobra un c.p.p.sats en marxa i després d'haver-se obtingut el resultat convingut. Finor i gruix de la molturació desitjada

MARC TORRAS. — Riera, 15 i Aurora, 11
Telèfon 1201 A - BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Olis

Es vertaderament un suplici el fer una informació de mercat, quan el mercat està paralitzat i en ell no passa res que pugui directament o indirectament interessar els lectors d'aquesta secció; però no et toca altre remei que fer-ho, ja que el director, amb una amable tarja et recorda l'obligació.

La collita va pel seu camí, presentant-se bona per tot arreu; a Urgell és on es queixen que no hi hauran tantes olives com a primera vista es creia, mes no obstant, es pot dir que hi haurà una abundant mitja collita.

Continuem sense exportar, ço que fa que s'intensifiqui la calma en ço que es refereix a les classes fines, ja siguin del país o andaluses.

En olis corrents, l'animació és també poca, mes com són classes pel consum es fan algunes operacions, notant-se una certa resistència a vendre per part del tenedor, que vol millors preus.

En olis de llavors, hi ha una gran baixa, a causa de les disposicions del Directori; tothom té por de comprar, ço que fa que tots els comerciants facin les compres al dia. Hi ha en plaça un gran nombre d'ofertes que cada dia van baixant, perquè el fabricant vol deslliurar-se de les seves resistències.

Aquesta calma sembla que continuarà encara per algun temps, perquè hi ha molt sobrant d'oli a la península i de l'estranger no en vindran a cercar si no baixa.

Poques operacions s'han fet durant aquesta quinzena.

Els corrents han pujat fins a 49 duros la carga, tornant després a baixar fins a 48.

Els fins andalusos s'han fet a 52 duros, les classes de menys d'un grau.

Els olis de Tortosa de 14 graus, pels quals demanaven 48 duros, els hem vist donar a 46. Pels de 6 ó 8 graus en demanen 50 duros, mes ningú en vol oferir més de 47; pels de 4 graus en demanen 52 duros, sense que n'ofereixin 50.

Els bons d'Aragó es fan de 47 a 60 duros segons la seva classe.

En els de Borges, hi ha una variació gran; s'ha vist vendre una partida d'un vagó d'una qualitat molt fruitada a 60 duros, mentre per altres qualitats una mica seques no s'han pagat més de 53 duros.

Els refinats d'oliva, que val a dir que poc es consumeixen, perquè els substitueixen d'una manera meravellosa (sobretot per la butxaca del comerciant), els olis refinats de llavors es poden comprar a 55 duros.

Els olis corrents de llavors, o sigui els de menys d'un grau d'acidesa, en acabar la quinzena es pagaven a 205 pessetes els 100 quilos sobre moll Barcelona; avui es poden comprar a 196 pessetes moll Barcelona.

Els olis al sulfur, els verds corrents bons per a saboneria es paguen fins a 27 duros carga, mentre que els mal elaborats s'han arribat a donar a 25 duros la carga.

LISINI ANDREU

Cereals

El mercat d'aquest article continua paralitzat, encara que vagin sonant preus de la collita nova, especialment dels blats catalans, que poc a poc ja van afuint al mercat, entre els quals cal citar en primer lloc actualment els vallesans, vigatans i lleidatans.

Amb tot i les importacions de blat australià, i de que el Govern decretà que calia fer-ne barreja amb el del país, els blataires, fos per instint, fos per arrogància o fos perquè es fiaven de les promeses de la Junta Central de Proveïments de no permetre que es reventés el preu del blat, anaven sostenint les altes cotitzacions dels blats del país; prova d'això els primers preus donats pels blats de la collita d'enguany, però de la manera que van posant-se les coses a l'estranger, on la baixa de l'article és ferma, creiem improbable que es sostinguin gaire en aquesta actitud i, de fet ja veiem els primers símptomes de la davallada.

L'ordi no segueix actualment el camí del seu germà gran, el blat. Les existències velles són ja escasses i en conseqüència els estocs guarden els preus alts, fins a l'extrem de cotitzar-se els de la collita passada a 46'50 pessetes amb sac sobre Barcelona.

Fins ara, els únics que són arribats al mercat procedeixen dels plans d'Urgell, encara que en sortir aquest número segurament ja correran les existències de la Segarra, les quals són sempre les més sol·licitades del públic.

El moresc Plata està estacionat; la baixa que seguia ha estat estroncada i ara ve oscil·lant sobre les 38 pessetes sobre carro moll Barcelona. Els futurs juliol i agost es fan a 29 pessetes els 100 quilos (preu caf.)

Les civades Plata es cotitzen a 46 pessetes amb sac origen, essent ferma la seva tendència. De la Manxa i d'Extremadura, no en tenim oferiments.

LLUÍS MARSAL

Fruits secs

El mercat de l'avellana continua paralitzat per l'escassetat de la mercaderia, i també per la competència de Turquia, que pot vendre a millor preu que nosaltres.

Tots els preus van sostenent-se, i fins que arribi la nova collita no és d'esperar cap baixa d'importància.

Les ametlles, tal com deïem el número passat, han pujat a bastament, i encara poden i creiem probable que pugin més, perquè queden poques existències i encara falta algun temps per a la collita propera, car no hi ha disponibilitats fins a setembre.

La classe Mallorca ha anat també seguint el camí que han fet i és probable que segueixin les altres.

Els pinyons han parat la seva marxa ascendent. Els preus actuals pequen, però, segons ens sembla, d'un xic massa elevats.

Actualment es cotitzen els següents preus sobre vagó estació Barcelona:

Ametlla en gra: Llargueta propietari, a 600; Esperança primera, a 610; ídem segona, a 590; Comú, a 540; Marcona, a 610; Planeta, a 635; Mallorca escollida, a 600; ídem propietari, a 570; totes el sac de 100 quilos.

Avellana en gra primera, a 480; ídem segona, a 425; els 100 quilos.

Avellana en closca: negreta extra, a 128; els 58 quilos; Garbellana, a 121; propietari, a 115.

Pinyons pelats catalans, a 415; castellans, a 440 els 100 quilos.

Garrofes: Italiana, a 48; Negra Vinaroç, a 47; Negra Castelló, a 47; ídem Matalafera, a 46; Negra i Roja, a 46; Eivissa, a 40; Mallorca, a 39; ídem Sóller, a 40; totta en rals els 42 quilos sense sac, damunt carro Barcelona.

ESTEVE HOMS

NOTICIARI

Els olivicultors. La Societat d'Olivicultors d'Espanya ha elegit la seva Junta Directiva, en la qual hi figuren com a representants de Catalunya el marquès de Camps, president honorari de la Societat; Isidor Aguiló, secretari general; Ignasi Montserrat i Marquès de Marianao.

Entre els assumptes sobre els quals pensen informar al Govern figura en primer lloc la qüestió dels olis de llavors i de les seves barreges, en el qual assumpte volen demanar la no-vigència o almenys la modificació del R. D. del 17 de maig propassat.

El Congrés d'Agricultura de Varsòvia ha terminat les seves tasques. Com sol ésser de consuetud en tots els congressos i coses per l'estil, els banquets, recepcions, etc., han estat a l'ordre del dia. Com a fi de festa, els congressistes han visitat els llocs més pintorescos de Polònia.

A la fàbrica d'alcohols dels Sindicats Agrícoles de la Conca de Barbarà es calà foc a conseqüència d'una espurna elèctrica, destruint tot l'edifici i perdent-se totes les existències d'alcohols i altres matèries que hi havia, sense, però, que hi hagués cap desgràcia personal.

La fàbrica esmentada es troba a la vora de la carretera, entre Montblanc i l'Espluga de Francolí.

Els Exportadors d'Oli d'Oliva. Ha quedat constituïda a Madrid, sota la presidència de don Lluís d'Ibarra, la Federació d'Exportadors d'Oli d'Oliva, els fins de la qual són el foment i millora d'aquesta exportació, el creixement dels mercats a Ultramar i la supremacia de l'oli d'oliva ibèric, proposant-se la Federació, per aconseguir-ho, vèncer les dificultats actuals relatives a transports, organització comercial, crèdit, informacions, etcètera.

La Federació prega a tots els exportadors d'oli d'oliva de la Península, que prestin la seva adhesió i concurs a aquesta obra, subscriuint a l'efecte el butlletí que se'ls ha dirigit i fent present als exportadors que no l'hagin rebut, que se serveixin reclamar-lo a les oficines de la Federació a Madrid (Carrera de Sant Jeroni, 32. Apart de Correus, 621).

El pantan del Francolí. Ha tingut lloc la constitució de la Comunitat de Regants del Francolí.

A Valls, on se celebrà la sessió, hi concorregueren representacions de tots els pobles que formen la comarca natural del Francolí.

Fou elegida la comissió que, prenent per norma les bases aprovades, ha de tenir cura de la constitució definitiva i de l'agrupament legal dels esmentats regants.

La collita de morenc a l'Argentina. Segons càlculs recopilats per la Direcció Federal d'Economia Rural i Estadística de l'Argentina, el segon pronòstic de la producció de morenc per la campanya 1924-25, dona un

resultat de 4.716.000 tones, distribuïdes en la següent forma: Buenos Aires, 1.858.200 tones; Santa Fe, 1.336.400; Còrdova, 1.019.200; Entre Rios, 25.000; San Luis, 26.000; Pampa, 97.700; altres províncies i territoris, 352.800 tones. La xifra corresponent al total general acusa una disminució de 36.000 tones respecte a la que assolí el primer pronòstic formulat el 16 d'abril darrer.

El cotó al Paraguai. A últims de la campanya passada, la superfície total de cotó sembrada a la República, pujava a 12.500 hectàrees, segons dades recentment publicades per l'Oficina d'Agricultura i Defensa Agrícola, havent-se recollit 3.526.724 quilos de fibra valorats en 2.821.379 pesos or, i 7.053.448 quilos de llavor, valorats en 155.276 pesos or.

Prohibició d'importar pells. S'ha promulgat una R. O., derogant la del 3 de febrer de l'any actual en ço que es refereix a la prohibició d'importar pells de les zones francesa i espanyola del Marroc i disposant que subsisteixi la prohibició pel que afecta als animals de les expressades zones, i per tota classe de bestiar, pells, cuiros, potes, llanes, etc., procedents d'Oran i demés colònies de l'Àfrica occidental.

La batalla del blat ha començat a Itàlia. Mussolini per obtenir un augment de rendiment unitari per hectàrea a l'objecte de anul·lar si pot les importacions. Pocs hectolitres de més, diu, produïts per hectàrea ens poden donar els milions d'hectolitres que necessita el nostre consum, sense haver de recórrer a l'estranger. És el que també nosaltres hauríem de fer.

A més a més, segur de guanyar la batalla, però, perquè no manqui blat, ha prorrogat la suspensió dels drets aranzelsaris sobre el blat.

Oli de tabac. A Bulgària s'ha començat la producció d'oli de tabac, extret de les llavors. És un oli d'excel·lents qualitats nutritives, tant que es pot comparar a l'oli d'oliva.

Hi han ja tres fàbriques que es dediquen a aquesta producció.

Préstecs als blataires. S'ha publicat un decret pel qual, a l'objecte d'estabilitzar el mercat anual de blat, evitant l'especulació, s'autoritza al ministeri de Foment, perquè, amb caràcter circumstancial i d'excepció i amb aplicació a l'actual collita, concedeixi préstecs sobre l'import de la meitat del blat que és dipòsit en garantia, sense que el total d'aquests préstecs pugui excedir de 50 milions de pessetes, i que el termini de cada un dels préstecs sigui de tres mesos prorrogables per tres mesos més, una sola vegada.

Els préstecs es podran concedir als agricultors que posseeixin blat conreat per ells mateixos, havent de servir de garantia prenatària el de llurs propies collites, prèvia una de les condicions següents:

a) Amb la garantia de dos veïns de solvència, que voluntàriament es constitueixin en fiadors amb el peticionari, en guardadors i dipositaris del gra.

b) Amb la garantia d'un Sindicat Agrícola constituït a l'empar de la llei de 28 de gener de 1906 i que tingui establerta i acceptada la responsabilitat mancomunada i solidàriament dels seus socis.

c) Amb la garantia de la Junta Administrativa d'un dipòsit agrícola sotmès al protectorat de l'Estat.

La quantitat del préstec no podrà excedir, en cap cas, de 5.000 pessetes.

El blat constituït en penyora, s'haurà d'assegurar per compte del sol·licitant del perill d'incendi.

Les peticions de préstecs es podran formular des del 15 del mes corrent fins el 15 d'octubre propvenient, o fins que el total de préstecs concedits arribi a la xifra de 50 millions de pessetes.

Les peticions es dirigiran en instància al president de la Junta Consultiva del Crèdit Agrícola.

L'interès que devengaran els préstecs, amb garantia del blat, serà el de 5 per 100 anual. El Tresor públic perceberà el tres i mig per cent, i la resta es destinarà al fons per a despeses i fallides de la Comissió executiva del Crèdit Agrícola.

El reintegre total o parcial del préstec i dels interessos, podrà efectuar-se, en tot moment, a la sucursal del Banc d'Espanya en la qual s'hagi cobrat el seu import.

CONSULTORI

En aquesta secció les contestarem gratuïtament i per torn rigorós a totes les consultes que facin els lectors

V. A., *Terrassa*. — Li hem contestat particularment.

J. P., *Sant Just Desvern*. — També li hem contestat particularment. Gràcies per les subscripcions.

A. T., *Castelló*. — No ens sembla que la combinació que vostè ens sotmet resulti convenient econòmicament considerada, sense comptar que no és possible de nodrir bòvids exclusivament amb alfals, per tal com aquesta planta a l'estat verd presenta l'inconvenient de *meteoritzar* els animals.

Cal que cerqui un altra manera. Nosaltres no coneixent prou bé la regió, no li podem indicar res.

C. M., *Tarragona*. — Ara ja és tard per fer tractaments contra el diàbol de l'avellaner. Cal fer a primers de juny un parell de polvoritzacions ràpides i molt fines amb una solució arsenical composta per:

Arseniat de sosa	200 grams.
Calç	1 quilo.
Aigua.....	100 litres.

L'altra malaltia de la qual ens parla i que coneixem, és d'origen encara desconegut i no s'ha trobat cap remei per combatre-la. Nosaltres hem recomanat com a palliatiu una poda un xic enèrgica i una bona adobada amb superfosfat i potassa.

P. A. V., Vilafranca. — En principi el vi es conserva igualment bé en damajoanes i en ampolles per tal com en els dos casos és conservat en vidre. Però l'ampolla pot posar-se ajeguda i assegura millor la conservació.

Per tapar usi bons taps de suro, de bona qualitat, bullits i mullats en alcohol. Després, per major precaució cobreixi'ls amb un xic de parafina.

I a farina d'ossos dona excel·lents resultats en l'alimentació dels porcells. S'acostuma a donar en la proporció de 200 grams per cap i per dia. En principi és útil fins que l'animal ha acabat la seva creixença, és a dir fins als 8 ó 10 mesos.

Si no té gaire pressa, aviat publicarem un article sobre aquesta qüestió d'alimentació amb farines, que el podrà orientar millor.

J. G., La Nou. — Contra les formigues hem indicat ja molts cops els tractaments al *Consultori*. Aquí li indiquem un altre. Arruixi amb una solució composta per:

Petroli...		1 litre.
Sabó molt		200 grams.
Aigua		100 litres.

Dissolgui primer el sabó en aigua calenta i després afegeixi el petroli remenant vivament.

Pel demés mirarem de complaure'l aviat.

R. S.

CALENDARI

de sembres i plantacions de Farratges més generalitzats o cultivats a Catalunya

JULIOL I AGOST

FARRATGES

Aufals.— Col geganta (per a fulles). — Melca, meuca o melcó. — Moresc (per a farratge verd). — Naps grossos o de bou. — Pastanaga grossa. — Raves grossos de bou. — Trèbol gros o Tréfula. — Trèbol anual o herba fe (des d'agost).

Per a major detalls dirigir-se a

XANCÓ I CALVIS
BAILÉN, 2, ETL. • BARCELONA

LLAVORS PER FARRATGES DE PURESA I GERMINACIÓ GARANTIDA

No compreu sense demanar preus a aquesta casa

POLVORITZADORS

A TRACCIÓ
ANIMAL

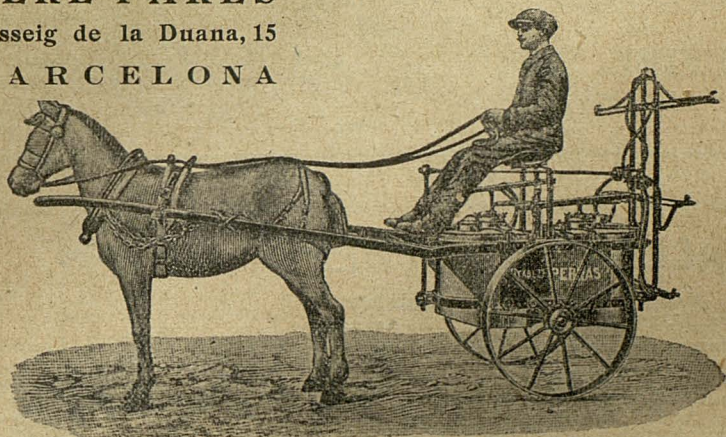
GRANS EXISTENCIES D'APARELLS A MOTXILLA I D'AIRE COMPRIMIT

: : : : DEMANEU PREUS I CATÀLEGS A LA CASA : : : :

PERE PARÉS

Passeig de la Duana, 15

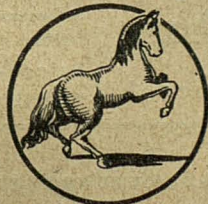
BARCELONA

POLVORITZADOR A TRACCIÓ ANIMAL

LINIMENTO ALONSO OJEA

PARA
Caballos, Mulos y Asnos.

No mas fuego ni señales en la piel.

Vejigatorio y resolutive el mas activo
y económico de cuantos se conocen.
No deja la marca mas leve en la piel.
Se garantizan sus efectos y actividad.

Se envia un frasco de muestra a los
Sres. Veterinarios que lo pidan.

DEPOSITARIOS: **J. URIACH Y C^a** (S. EN C.)
BRUCH, 49.- BARCELONA

El salvador de l'agricul-
tura és el

Sabó - Pyrethre CAUBET

Destrueix ràpidament tots els paràsits

És un insecticida in-
comparable, perquè
a la par que gran
tòxic per als insectes,
és inofensiu per
a l'home i animals
domèstics

Demaneu mostres i fulls explicatius, gratis:

Antoni Caubet s. A.

Ribas, 5 Correspondència: Apartat 522
BARCELONA

Agricultors

Si voleu estalviar temps i diners, us interessa conèixer els

CULTIVADORS "MODEL"

Detalls i catàlegs gratis

VICENS VILA

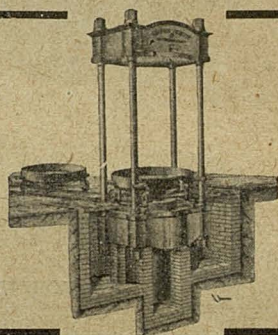
PASSEIG DE GRACIA, 88 - BARCELONA

Camp d'experiments i ensenyança gratuïta, de set a una, tots els dies, inclús els diumenges. Cambrils, 34 i Camí Sant Genís, 2, parada tranvia graonada Vallcarca.

TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial
Pere IV, 109 - Casa fundada en 1855 - Barcelona

Fundició i construcció de maquinària en general - Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües - Fabricació d'olis - Elaboració de vins - Bombes d'embol per a totes les aplicacions - Premses i bombes hidràuliques - Trens de sanejament - Arades - Molins de vent - Cilindres de paper per a calàndries - Tuberies - Preses i vàlvules de totes classes, etc. etc.

ASSECADORS

per a productes agrícoles

Demanint-se
detalls i
pressupostos

Maquinària : Subministres industrials

Mallorca, 280
Llúria, 100
BARCELONA

C. A. Gullino, Ing.

Agència Tècnica General

Telèfon 1066 G.
Telegrames:
"Gullinoatg"

LLIBRERIA CATALONIA

Plaça Catalunya, 17
BARCELONA

*Llibres d'Agricultura:
Catalans, Espanyols,
Francesos i Italians*

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Les seves VINYES, ARBRES,
HORTA i JARDÍ, necessiten
un bon polvoritzador.

"MURATORI"

és, entre tots, el més pràctic. No s'ha
de bombar ruixant! Estalvia temps i
líquid. Es imitat per molts, però no
igualat per cap altre, en construcció
perfeccionaments i

Aquest i altres 20 Models van
descrits en nostre Catàleg

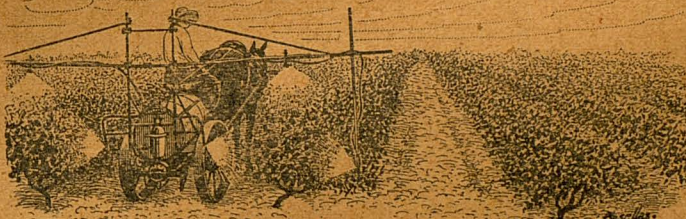
QUALSEVULLA D'ELLS LI DONARÀ SATISFACCIÓ

P. CASELLAS

Méndez Núñez, 4, pl.

BARCELONA

Demaneu el
Catàleg i
Referències

Bàscules
caixes per a
cabals

Pibernat

Parlament, 9

Barcelona

SOFRE

Grans Refineries a
Tarragona de la "Unió
Sulfur C.^o" S. A. E.

Productes garantitzats de 99
per 100 de puresa, amb anàlisi
dels més importants

Laboratoris de Viticultura

Únics proveïdors de la
Unió de Viticultors de Catalunya

Per a preus i detalls dirigir-se a la
Secció Comercial de Tarragona
Rambla Sant Carlos, 20
Telèfon 672

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

OCCYSOL

Es el producte únic, patentat, d'efecte meravellós per a impedir el creixement de la herba dolenta i la destrucció radical de la existent enAVINGudes, Passeigs, Camins, Pistes de Tennis, Camps de Futbol, Hipòdroms, Vies de Ferrocarril, Tramvies, etc., tals com Asperilla (planta perenne), Agram, Ortigues, Sarses, etc., etc.

Garantitzem aconseguir mitjançant l'aplicació de l'**OCCYSOL**, netejar de vegetació inútil qualsevol terreny

Un noi, jugant, fa, en deu minuts, el treball que un home faria en un dia, degut al producte

No és verinós

No és càustic
per a les mans,
ni corrosiu per
als utensilis ni
vestits

Tenim nombrosos
Certificats
d'empleu

Efecte durader

Sòl immunitzat

Treball net

Representa un
estalvi efectiu
de diners i de
temps, obtenint
un treball ben
fet

OCCYSOL

Destructor radical de la vegetació inútil

FABRICAT PER: **Compañía Anónima de Productos Químicos-Barcelona**

Agent general de venda per a Espanya i ses possessions:

MANUEL CAZE

Rambla de Catalunya, núm. 66 :: BARCELONA

Venda al detall: **Srs. Fill de J. Vidal i Ribas, S. en C.**

Carrer de Moncada, 21 :: BARCELONA

PREUS

Paquets cartró 1 quilo, net: Ptes. 5'00 Barrils llauna 5 quilos net: Ptes. 23'75
" " 2 " " " 9'75 " " 10 " " " 45'00

Partides majors en barrils de 50 a 100 quilos - S'envien fullets a qui ho sol·liciti